

Podoba zime v Ameriki.

preti, da se bo usmrtil. Domači so mislili, da je to samo prazna grožnja. Gjoka pa je šel ter se res obesil.

Strela v februarju. V vasi Vrtnik na Hvaru v Dalmaciji je v noči 21. februarja grmelo ter je tudi udarila strela. Ena strela je udarila v drevo, druga v strelovod na šoli. Ker je ta strelovod najbrž bil poškodovan, je strela švignila v sosednjo hišico, ki je bila kakor prislonjena na zid hiše, ter je tamkaj oplazila mulo, ki je takoj poginila. V bližini 10 metrov je bil stari župnik D. Vicko, ki je sedel za mizo ter molil brevir. Njemu kakor tudi njegovi služinčadi se ni nič zgodilo. Pač pa je strela malo ošinila neko ženo, ki je bila v sosedni hišici ter se je onesvestila.

Odvetnik dr. Ivan Stanonik v Celju vljudno naznanja, da ima od 1. marca 1933 naprej svojo pisarno v Celju, Aleksandrova ulica 3, prvo nadstropje. 269

Dr. Vari, specialist za pljučne bolezni, se je preselil iz Aleksandrove ceste 6 v Gregorčičevo ulico 6. Ordinira od 11 do 1 in od 4 do 5. — Ob nedeljah od 9 do 11. — Röntgen. 273

Odvetniška pisarna dr. Hodžarja ostane v dosedanjih prostorih, Vodnikova ulica (Ljudska posojilnica), Celje. 280

Kako so se v Benetkah v predpustu zabavali.

Beraški most v Florenci na Laškem

ni stal mestne blagajne ne vinarja. Zgodilo se je to tako-le: Veliki vojvoda Toskanski je dal oklicati po deželi in po mestu, da se naj zberejo vsi berači ob naznanjeni uri na bregu reke Arno in da dobi tamkaj vsak od njih po milosti velikega vojvode novo lepo obleko. O naznanjeni uri je pridrla množica beračev na breg reke Arno. Tu jih vojaki obstopijo in prisilijo, da so morali staro obleko sleči, radi ali ne radi oddati, in novo obleko obleči. V starih oblekah pa so dobili toliko denarja zašitega, da so z njim nov most zidali.

Pavel Keller:

9. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Brez sape so prežali stražniki.

Črna postava je vzrastla pred njimi. Stražniki so skočili proti njej.

»Stoj!«

Postava je bliskovito zavila na levo.

»Stoj! Stoj! Če ne, bomo streljali!«

Začel se je pogon. Sedaj so bili v nižavi, sedaj zopet je šlo vkreber. Imeli so tihotapca, ki ni mogel hitro naprej, kakor v volčji jami.

»Stoj! Udaj se!«

Begunec se je hitro okrenil, kakor preganjana žival, ki hoče napasti lovce, privršal proti stražnikom in štirikrat ustrelil. Eden stražnikov je bil ranjen; v naslednji sekundi pa je tihotapec zadet padel v sneg.

Hiteli so k padlemu, tudi tisti, ki je bil ra-

njen v roko, in mu posvetili v obraz. Obraz mu bil pomazan. Jeras.

»Pravi je,« je rekel višji stražnik.

Padli je odprl oči.

»Kaj — kaj — je? — Kaj hočete?«

»Pij, Jeras!«

Višji stražnik mu je ponudil svojo čutaro. Toda ranjenec ni pil. Zaprl je oči in mrmral:

»Izdan — Meden? — To je — tvoj — konec — ti —«

S silo so mu vlili konjaka v usta.

Ranjenec je še enkrat odprl oči.

»Studenec — pri Col — nar — jevem — studencu — Meden —«

»Kaj je pri Colnarjevem studencu, Jeras? — Jeras! Kaj je pri Colnarjevem studencu? Kaj je z Medenom?«

Jeras se je iztegnil in obležal brez življenja.

Večen molk. Tragedija v gozdu.

Sedaj šele so zavezali ranjenemu tovarišu roko, nato so položili mrtvega ali vendar le samo brezavestnega ob pot pod zasneženo smreko.

ozirov prodati p' emiški posestniki. Kakor poroča angleški list »Daily Express«, bo angleški kralj to palačo prodal, ker njegove premoženjske razmere niso sijajne. Nekdanje veliko premoženje angleške kraljevske družine se je tekom zadnjih desetletij precej skrčilo. Ker je v blagajni nastala praznina, bi jo radi napolnili z izkupičkom Buckingham-palače. Angleški kralj in tudi prestolonaslednik soglašata s tem načrtom. Prestolonaslednik je mož praktičnega duha, ki ima za gospodarske

nujnosti veliko smisla. Ko je bil na potovanju po Južni Ameriki, je predvsem posvečal svojo pozornost in svoj trud trgovskim zadevam, da bi pridobil angleški industriji ugodna tržišča. Tako si je zaslužil naziv »prvi trgovski potnik Anglije«. Ker gre v tej zadevi za pridobivanje potrebnih gmotnih sredstev, nista ne kralj ne prestolonaslednik proti prodaji te palače. Ako se bo palača prodala, se bo podrla, da napravi prostor za gradnjo novih stanovanjskih hiš.

Mladini!

Slomšek, ki je bil ter še vedno je prvi oče slovenske mladine, ni nikdar nehal mladino opominjati, da se zaveda velike važnosti mladih let. Mladost je pomlad v človeškem življenju: kdor spomladi ne seje, ne bo jeseni žel.

Sejati je treba seme izobrazbe. Mlada duša je kakor zorana njiva, sprejemljiva za duhovna zrnca. Ako ostane neposejana, ne bo iz nje ničesar zrastle. Neizobražen človek je izguba za sebe, za družino, za narod in za državo.

Mladina, zavedaj se pomena svojih let! Porabi sredstva, ki so ti na razpolago za izobrazbo. Predvsem v roke dobro knjigo, ki ti je prava prijateljica! Slabe knjige in nekrščanskega časnika pa se varuj kakor kače, ki nosi v sebi strup.

Fant, ki ti je hrabrost v mladi krvi, bodi hraber v obrambi krščanskih načel! Če izgubiš vero, si zavrgel najmočnejši ščit za življenjsko borbo. Če ti vera omedli ali omedli, boš po značaju slabotnejš, ki nikjer ne pride do veljave.

Mlad človek išče tovarištva. Tovariš ti bodi takšen, ki je tako dober ali celo boljši kot ti. Kdor ni dober ali boljši kot

ti, te tudi ne more boljšega storiti, marveč samo pokvariti. Fantje in dekleta, pazite na društvo, ki se mu pridružite! Če ni povse in resnično krščansko, ni za vas.

Slovenska mladina, drži se pota, ki Ti ga kaže Tvoja duhovna mati, katoliška Cerkev. Vsaka druga pot je stranpot in ne vodi k sreči. Po poti krščanskih in narodnih načel! Ta pot vodi k Tvoji sreči in k pravi narodni blaginji!

Ptuj. V postnem času vprizori Kmetijsko bralno društvo na Rogoznici veliko dramo: »Pasijona«, ali trpljenje in smrt Jezusa Kristusa v 11 slikah. Vprizoritve bo v mestnem gledališču v Ptuj, v popolnoma novi opremljeni. Prvikrat se vprizori na praznik sv. Jožefa dne 19. marca; ponovilo se bo na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. marca in v nedeljo dne 26. marca vsakokrat ob 3. uri popoldan. Ničče naj ne zamudi, pogledati si te veličastne vprizoritve!

Petrovče. Fantovska kongregacija v Petrovčah priredi v nedeljo dne 12. marca, ob treh popoldne, v Jelovškovi dvorani v Petrovčah prelepo kmetsko dramo »Vrnitev«. Snov je vzeta iz vojnih časov. Vsi prijatelji lepe igre ste iskreno vabljeni!

Rečica ob Savinji. Na pustno nedeljo so vprizorili otroci naše osnovne šole v dvorani g. Stiglica prekrasno igro »Desetnik in sirotica« v treh dejanjih. Vse vloge so nadebudni malčki izborni podali. Obisk igre je bil zares rekorden; dvorana je bila docela napolnjena. Čisti dobiček je namenjen v prid revnejšim

šolarjem. Posnemanja vredno! — Predpustni čas je bil pri nas letos še dokaj miren, čemur je seveda največ vzrok ta kruta gospodarska kriza. Žalimo tudi, da bi bližajoča se pomlad nam prinesla boljših časov!

Bočna pri Gornjemgrađu. Prostovoljno gasilno društvo Bočna je priredilo v nedeljo dne 26. februarja svojo običajno predpustno prireditve. Po končani veseloigri »Glavni dobitke« se je razvila lepa zabava. Da so bili vsi cenjeni gostje dobro postreženi, za to so poskrbeli naš dobri Šekov ata z žlahtno kapljico in izbornimi jedli. Tudi igra je pod režijo gđc. Majerholdove prav odlično uspela. Celo obsežni Šekov salon, ki je bil doslej vedno dovolj velik za tukajšnje prireditve, je bil to pot veliko premajhen in je moralo več daljnih in zapoznelih gostov oditi. Celotni uspeh prireditve je bil kljub današnjim težkim časom v moralnem kot gmotnem oziru prav zadovoljiv. Zahvaljujemo se vsem cenjenim gostom, ki so posetili našo prireditve od blizu in daleč, zlasti pa našim sosedom Gornjegrajcem, ki so se odzvali v tako častnem številu. — Gasilno društvo Bočna.

Potres na Japonskem.

V noči 2. marca je skoro v vsej Japonski, posebno pa na severovzhodni obali zavladal katastrofalen potres. V glavnem mestu Tokiu je ljudstvo v velikem strahu zbežalo na ulice. Vsled strašnih potresnih sunkov je na mnogih delih mesta izbruhnil požar. Ranjenih je bilo 1200 ljudi, pogrešajo pa jih nad 200. Središče potresa pa je bilo severno od Tokia pod goro Fukošimo. V mestu Kaneitiu, ki leži pod to goro, je potres podrli 1000 hiš. Zaradi potresa je nastal silen morski vihar, ki je bil strašnejši ko potres sam. Morski valovi so prestopili bregove, preplavili pokrajine, potopili ali odnesli ljudi, porušili hiše. Obmorska mesta so najbolj trpela, nekatera mesta so kar izginila, kakor tudi vasi, ki so ležale ob obali, kjer je divjal strahovit vihar. Skupno je ta potresna katastrofa porušila preko 5000 hiš; poldrugi tisoč jih je razdejal po-

Čudovito oblikovano drevo je bilo videti kakor bela žena, ali pa mramornat nagrobni kamen.

Življenje, ki je bilo omadeževano z marsikatero krivdo, je našlo tu svoj hitri konec. Ali je bil mrtev? Stražniki tega niso vedeli. Kdo naj sodi? Kdo naj obsodi? Tu leži človek, ki je bil nesrečen vse svoje življenje. Očeta ni bil poznal; mati pa je bila zaradi stiske, ki jo je trla v življenju, mračna, trda žena, ki svojemu otroku ni kazala ljubezni. V vasi se otrok nikomur ni smilil. Stradež ga je naučil krasti, strah ga je naučil laži, nevarnost prekanjenosti, slabo ravnanje vsepovsod potuhnjenosti in sovraštva. Sedaj je bil mrtev, in sneg iz božjega ga je počasi začel pokrivati, med tem ko so hiteli stražniki do prvega človeškega bivališča, da bi poiskali kakšna nosila.

Meden je imel nemirno noč. Mrzlično je hodil po svoji veliki kmetski sobi gor in dol, kadil iz pipe kar naprej in konečno začel piti. Jerasa ni bilo od nikoder. Vsakokrat, kadarkoli

se je zunaj kaj zganilo, je Meden prebledel. Ali pride, ali je še živ? Toda Jerasa ni bilo. Saj tudi ne sme priti! Nikoli več se ne sme vrniti!

Nazadnje pa Meden le ni več zdržal doma. Zbežal je v zimsko noč, tja do Blažunove krčme. Če se Jeras sploh vrne še kdaj, tedaj se oglasi pri Blažunu.

V gostilni so sedeli trije fantje. Igrali so na karte.

Začudeno so pogledovali na prišleca.

»Tako pozno? Ali prihajaš iz mesta?«

»Ne, od doma! Nisem zdrav. Mislim, da imam mrzlico.«

»In bolan hodiš iz hiše?«

»Mislim, da mi bo sveži zrak koristil. Blažun, skuhaj mi ruma z vodo in sladkorjem —«

Fantje se niso več brigali zanj, ampak so igrali. Blažun je zaplečeval, se vtikal v igro, izdajal karte; nahrulili so ga, pa se vendar ni poboljšal, kakor se večina zaplečnikov nikoli ne poboljša.

Meden se je potil. Nemir v njem je rasel.

»Kaj pa ti je, Meden? Saj se ves treseš!«

Postrežljivi hudo-delnik.

Hudodelnik, ki je zaradi uboja stal pred sodnijo, se je izgovarjal na vse mogoče načine, da ni imel pravi ničesar v roki, ko je dotičnika ubil.

»Kako bi bilo to mogoče, da bi vi ne bili imeli polena v roki?« vpraša predsednik sodišča, »saj ga z golo roko vendar niste mogli ubiti.«

»Prosim, g. predsednik, če hočete, vam pa pokažem, kako sem ga z golo pestjo ubil«, reče hudodelnik, približavši se osuplemu predsedniku.

Bolje poprej.

Dvorni norec Francisca L. kralja francoskega.